

HEBREEËN,

HOOFDSTUK TWEE ³

 Het 7e, 8e, 9e, 10e hoofdstuk, vandaar af—o tjonge! Houd uw potlood en papier en alles gereed, want ik geloof dat de Here ons een geweldige tijd zal geven. Nu, we zijn . . .

²¹⁸ Paulus verheft en plaatst, qua positie, de Here Jezus. Nu, als we hier vanavond doorheen komen, zullen we zondagmorgen . . . En het meeste hiervan zal precies samengaan met de boodschap van zondagmorgen, omdat het “het afscheiden van de sabbat” is. Dat is een grote vraag onder sabbatvierders vandaag. En ik zou u allen willen uitnodigen om zondagmorgen te komen. Voor, wat het juiste is, zaterdag of zondag, om te aanbidden? Wat zegt de Bijbel erover? En, dus dan, of het . . . Dit Boek scheidt wet en genade, en het zet elk op zijn plaats. De Hebreëen werden opgevoed door de wet, en Paulus vertelde hen welke rol genade speelde bij de wet.

²¹⁹ Nu, laten we even een kleine achtergrond nemen. We zullen teruggaan.

²²⁰ Tussen haakjes, ik heb een leesbril meegenomen. Misschien kan ik . . . Mocht ik een—een uitglijder vanavond maken, heb ik hem. Weet u, ik ben bijna . . . Er ontbreken slechts twee jaar voordat ik vijftig ben, en ik zie niet meer zoals vroeger van dichtbij. Toen mijn gezichtsvermogen . . . ik begon te merken dat de woorden vervaagden, dacht ik dat ik blind aan het worden was. Ik liet me onderzoeken. De dokter zei: “Nee. Je bent gewoon over de veertig, zoon.” Wel, hij zei, als ik oud genoeg zou worden, zou het misschien weer terug kunnen komen, dat ik weer van dichtbij zou kunnen zien. Hij zei: “Nu, kun je je Bijbel lezen als je hem een eindje bij je vandaan houdt?”

²²¹ Ik zei: “Ja.”

²²² Zei: “Na een poosje zal je arm niet lang genoeg zijn.”

²²³ En dus ik—ik hoop nu, in deze studie, dat ik . . . Deze kleine Collins Bijbel heeft een tamelijk grote letter. Ik kan het vrij goed lezen. Maar wanneer we in de grote, diepe plekken komen, waar we het Nieuwe en Oude Testament moeten nemen en in elkaar laten vloeien; heb ik een kleine Scofield. En ik ben gewend aan de Scofield Bijbel, de kanttekeningen ervan. Ik lees de Scofield aantekeningen nu niet, omdat ik het niet eens ben met Scofield over vele van zijn—zijn theorieën. Maar ik—ik hou wel van de manier waarop het is opgezet, want het . . . Ik heb hem al een lange tijd gehad, en gelezen, en zoveel, tot ik min of meer weet hoe ik mijn onderwerp moet vinden.

224 Dit is allemaal nieuw voor mij, van te onderwijzen, en ik ben niet zo'n goede leraar. Maar duld u mij een poosje; ik zal u sowieso de waarheid vertellen voor zover ik het weet.

225 Nu, dit Boek is Paulus . . . weet u nog, hij was . . . Hoe hebben we hem gevonden? Hij was een groot leraar om mee te beginnen—of een groot geleerde. En hij was getraind in het Oude Testament. Kan iemand mij nu vertellen wie we ontdekt hebben dat zijn leraar was? [Samenkomst zegt: “Gamaliël.”—Red.] Gamaliël, een van de bekende leraren van die tijd.

226 En Paulus dan, ontdekken we, op een dag . . . Voordat hij *Paulus* genoemd werd—kan iemand mij vertellen wat zijn naam was? [Samenkomst zegt: “Saulus.”—Red.] Saulus. En hij was een grote autoriteit in Jeruzalem—een religieuze autoriteit. En hij kwam op als een—als een echt getrainde, religieuze man. Hij kon vier of vijf verschillende talen spreken, en een erg knappe man. Wel, heeft zijn opleiding en slimheid hem geholpen? Nee. Hij zei dat hij alles wat hij wist moest vergeten, om Christus te leren kennen.

227 Dus we ontdekken dan dat er geen slimme man of een geleerde man voor nodig is. Er is een—een man voor nodig die bereid is zich voor God te vernederen, ongeacht hoe.

228 Wist u dat Dwight Moody zo—zo ongeschoold was dat, eerlijk waar, zijn geschriften waren zo armzalig als ik weet niet wat. Ze moesten zijn boodschappen steeds op orde zetten. Hij—hij was zo'n armzalig schrijver, erg ongeschoold.

229 Wist u dat Petrus en Johannes uit de Bijbel zo ongeleerd waren dat ze niet eens hun eigen naam konden schrijven en het niet zouden herkennen al stond het voor hen? De apostel Petrus, die de sleutels van het Koninkrijk had, zou het niet weten als zijn naam voor hem werd uitgeschreven. Denk eraan. De Bijbel zei “dat Hij onwetend was, en ongeleerd.” Dus dat geeft mij een kans. Amen. Ja meneer. Dat gaat zo verder door, om te ontdekken dat God dat voor een man zou kunnen doen.

230 Nu—en we ontdekken, zodra Paulus een grote ervaring had . . . Ik wil het u vragen. Is het een ervaring om tot Christus te komen? Heeft iedereen een ervaring? Ja meneer. Ja meneer. Het is een gebeurte. Het is een ervaring. En, dus we waren in een Lutheraans hogeschool niet lang geleden . . .

231 Ik had het voorrecht vanmiddag, laat, zou daar om twaalf uur moeten zijn voor het etentje met—met Tom Haire. Hoevelen hebben ooit van hem gehoord—de bekende Ierse gebedsstrijder? En hij is bij deze broeder Epp geweest op zijn programma, en verscheen hier op vele plaatsen in Amerika. En ik heb vandaag met hem gegeten. En we waren . . . Ik was maar ongeveer drie uur te laat. Het was ongeveer half vier, kwart voor vier, toen we aten. Maar het was in orde. En we bespraken deze dingen, van hoe Jezus Christus het Hoofd van alle dingen is.

²³² Nu, toen Paulus dit ontdekte, had hij deze ervaring. En dan, voordat hij deze ervaring aan zou nemen, moest het terug in de Bijbel zijn. En we ontdekken dat hij—dat hij wegging en naar een ander land ging, en daar bleef hij drie jaar lang de Schrift doorzoekend om te zien of zijn ervaring juist was.

²³³ Nu, we beseffen dat hij iets groots tegemoet moest treden. Hij moest terugkomen en zijn gemeente vertellen, en al de mensen, dat precies de dingen die hij had vervolgd, juist waren.

²³⁴ Moest u zoiets doen? Zeker, bijna allen van u; moesten teruggaan en zeggen: “Die mensen die wij ‘heilige rollers’ noemden, kwam erachter dat ze gelijk hadden.” Ziet u? Dat is het. We moesten ons gewoon omkeren. En de dingen die we eens haatten, hebben we nu lief. Het is een bekering, iets vreemds, eigenaardig.

²³⁵ Nu, ik liet die uitdrukking vallen van “heilige roller.” Zoiets bestaat er niet. Zoiets bestaat er niet. Maar ze noemen mensen zo, heiligheidsmensen. Maar er zijn geen heilige rollers. Zoiets bestaat niet. Er is geen vermelding van enige kerk die ooit op die manier is omschreven voor zover ik kan zien, van de negenhonderdzig en nog wat verschillende denominaties. Er bestaat geen denominatie die heilige roller heet. Het is gewoon een—een naam die de duivel op de gemeente heeft geplakt.

²³⁶ Maar zij noemden hen in die tijd. . . Hoevelen weten wat ze hen noemden in de tijd van Paulus? Ketter. Weet u wat *ketter* betekent? “Krankzinnig.” Het zijn krankzinnige mensen. Dus zal ik liever een “heilige roller” worden genoemd dan een “ketter.” U niet? Dus als zij—als zij dat werden genoemd, en zich verheugden!

En wat zei Jezus dat we eraan moesten doen? Hij zei: “Verblijd u en wees uiterst verheugd; want groot is uw loon in de hemel, want zo werden de profeten voor u vervolgd.” Zij deden het.

²³⁷ Zei om “uiterst verheugd te wezen.” Alles wat *uiterst* is, is “heel hoog verheven,” heel erg blij. En de discipelen, toen zij waardig bevonden werden om de smaad van de Naam van Jezus te dragen, verheugden zij zich met grote vreugde dat zij de smaad van Zijn Naam konden dragen.

²³⁸ En vandaag—vele mensen vandaag, als ze hen eens een heilige roller zouden noemen, zouden zij inbinden: “Tjonge! Misschien was ik verkeerd om mee te beginnen.”

Maar zij waren er blij over: “O, tjonge, om de Naam te dragen!”

²³⁹ En nu, in de tweede eeuw, noemden ze ze *kruisruggen*. Dat is toen de Christenen een kruis op hun rug droegen, om te laten zien dat ze met Christus gekruisigd waren. Ze noemden ze *kruisruggen*. Nu, ik weet dat de Katholieken zichzelf zo

noemen, maar dat was niet de Katholieke kerk. Het was de Protestantse kerk, voordat het Protestantse kerk genoemd werd. Zij protesteerde tegen niets anders dan zonde. De reden dat het vandaag de dag Protestantse kerk wordt genoemd, is omdat het protesteerde tegen het—het Katholieke dogma. Maar het is een. . . Het, nog, was het niet-sektarisch in die tijd, toen ze *kruisruggen* werden genoemd.

²⁴⁰ Neem gewoon de geschiedenis van Josephus en de andere schrijvers, en Hislops *Twee Babylons* enzovoort en u zult ontdekken dat dat juist is—dat ze geen kerk waren. De eerste georganiseerde kerk die er ooit was, was de Katholieke kerk, ongeveer driehonderd jaar na de ronde van—van de laatste apostelen. Ongeveer driehonderd jaar later, werd de Katholieke kerk georganiseerd. En een vervolging begon en dwong de mensen tot de Katholieke kerk, en ze hadden de kerk en de staat verenigd.

²⁴¹ Dat was na wat de zogenaamde bekering van Constantijn was, van het heidendom tot het Katholicisme. Maar als iemand ooit zijn geschiedenis heeft gelezen, was hij niet bekeerd, de dingen die hij deed. O, tjonge! Het enige wat hij ooit deed op religieus gebied was het kruis op de Sint-Sofiakerk te zetten. Dat is het enige wat hij ooit deed, uitvoerde dat zelfs religieus was. Hij was een—een verwoorde. Maar ze noemen het zijn—zijn bekering. Komt ongeveer overeen met sommige zogenaamde bekeringen vandaag.

²⁴² Nu—maar we ontdekken, toen Paulus bekeerd werd en deze werkelijke ervaring had, dat hij absoluut omgekeerd was.

En weet u dat *bekering* betekent om “omgekeerd” te worden. U gaat *deze* kant op, en u keert u om en begint terug *deze* kant op. Ja meneer. Het is een ommekeer, rechtsomkeert.

²⁴³ En Paulus, zodra hij bekeerd was, voordat hij ooit zijn ervaring kon laten. . . Nu, hij had een wonderbare ervaring.

Nu, ik geloof dat wanneer u Christus aanneemt, gewoon als uw persoonlijke Redder, dat het een ervaring is. Ik geloof dat de vreugde om te weten dat uw zonde vergeven is, uw hart gewoon door en door ontroert.

²⁴⁴ Maar dan wanneer de gezegende Heilige Geest neerkomt, is dat een ervaring, die nieuwe geboorte, die u nooit zult vergeten. U wordt een kind van God. En hier is wat het doet. . .

“Hoe weet u het, broeder Branham?”

²⁴⁵ Nu, dit zijn onderwijslessen. Vele mensen, de Methodisten proberen te zeggen “dat ze juichten toen ze het kregen.” Wel, dat is in orde. Als u het hebt en gejuicht hebt, oké. Omdat u juichte was geen teken dat u het had, want velen juichten en hadden het niet.

246 De Pinksternensen zeiden: “Als ze in tongen spraken. Dan hebben ze het.” Dat is in orde. Als u in tongen sprak en het hebt gekregen, in orde. Maar u zou in tongen kunnen spreken en het nog steeds niet hebben. Dus?

247 Dus, ziet u, uiteindelijk is het de ervaring van overgaan van dood naar leven; wanneer al de oude dingen sterven en alle dingen nieuw worden; Christus echt wordt. De oude dingen vallen weg, de oude wortels van vleselijk gezindheid. Weet u hoe u een wortel uit moet graven? We namen vroeger een rooihak en hakten er gewoon op los en groeven het om tot er geen spatje meer in zat. En ze zeiden: “Als er enige wortel van bitterheid in u opkomt, hak hem eruit.” Dat is juist. En dat is wat de Heilige Geest doet: haalt al de wortels eruit. Graaf ze uit. Stapel ze op; verbrand ze. Haal ze weg. U krijgt dan een goede oogst, als we dat doen.

248 Nu, Paulus wist dat er iets gebeurde, dus gaat hij terug naar Arabië en daar bestudeert hij drie jaar lang, alle profeten van het Oude Testament, hoe zij profeteerden. En hij kwam erachter dat het absoluut de waarheid was.

249 Nu, vergelijk dat met vandaag, ziet u, bij deze ervaring die we hier in deze kleine kerk hadden: van de Morgenster die ginds verscheen, dat grote licht dat neerkwam, dat zou voorspellen en dingen zou laten zien die zouden gebeuren. Weet u, dat is wonderbaar. Maar mijn prediker-broeder vertelde me dat het van de duivel was. En ik—ik kon het niet begrijpen.

250 Dus ik zei er niets over tot op één avond er een ervaring was die plaatsvond, daarginds bij Green’s Mill, Indiana toen de Engel des Heren over de vloer liep en daar stond en het bewees aan de hand van de Schrift. Toen vatte het vlam. Toen begon het te gaan.

251 En afgelopen zondag nog zagen wij de onfeilbare tekenen van Jezus Christus, Die een man kan nemen die niet heeft gelopen, en niet. . . Zijn evenwichtszenuw kwijt, toen de Mayo’s en de beste dokters zeiden: “Het is afgelopen, voorgoed.” En er blind zat; opstond en het gebouw uit liep en zijn rolstoel voor zich uit duwend, de trap af, kon lopen en zien zoals ieder ander. Dat laat zien dat het de kracht is van de opgestane Here Jezus. Daar is het. Hij is Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer.

252 Dus zijn wij vanavond geen gelukkige groep om te weten dat God deze geweldige ervaring die wij hebben heeft betuigd, om overeen te komen met Zijn Bijbel en met de beloften? Daarom behoren wij uiterst verheugd te zijn. En we beseffen dan dat in het 2e hoofdstuk, ontdekken we “dat we deze dingen niet behoren te laten. . . We behoren deze dingen niet te veronachtzamen.” We behoren die dingen vast te houden.

En hoe zullen we ontkomen, als we zo’n grote redding veronachtzamen; . . .

²⁵³ Wat gaan we doen, in het licht van Gods Woord, wanneer we voor de Rechterstoel staan? U kunt niet zeggen: “Ik heb nooit anders geweten.” O ja, dat wist u wel. “Welnu, broeder Branham kon fout zijn geweest.” Dat is waar. Maar God is niet fout. Zijn Woord is niet fout. En denk eens dat hetzelfde, de Bijbel, wat eens in de apostelen leefde, wéér leeft. O, gezegend zij de Naam van de Here!

²⁵⁴ Als ik eraan denk dat ik achtenveertig jaar oud ben, bijna vijftig, en mijn jeugdige dagen voorbij zijn, enzovoort; om te weten dat ik sinds een kleine jongen deze gezegende belofte had en het aan mijn broeders en zusters heb bekendgemaakt; en om de letterlijk duizenden van hen te zien die uit de duisternis zijn gekomen, om te weten dat we naar ons Eeuwig Huis gaan, naar het gezegende. “En als deze aardse tabernakel ontbonden wordt,” voordat ik klaar ben met prediken, “is er één die ginds op ons wacht.” Halleluja! Om te weten dat er tientallen mensen hier zitten die, als ze dit leven nu zouden verlaten, voordat we hun lichaam naar de begrafenisondernemer konden brengen, dat ze in dat glorieuze lichaam ginds zouden zijn, zich verheugend met de heiligen van God, reeds in de tegenwoordigheid van God, om voor immer te leven. Met de volmaakte, absolute betuiging dat het zo is! Amen.

²⁵⁵ O, dat zou de Presbyteriaan doen juichen! Gebeurde zondag, nietwaar? Die mensen waren Presbyteriaans. Dat zou het zeker; te bedenken. O, geen wonder dat mensen emotioneel worden! Nou, als u emotioneel wordt van het slaan van een bal of er een in een net te gooien, hoeveel te meer zal het u emotioneel maken om te weten dat u bent overgegaan van dood naar leven, dat u een nieuwe schepping bent in Christus! U weet het door de manier waarop uw geest u leidt, weg van boosheid en bedrog en vijandschap en alle dingen van de wereld; en uw hart gericht is op Christus. Dat zijn uw bedoelingen. Dat is alles waar u aan denkt, in uw gedachten, op uw hart, heel de dag en nacht. Wanneer u 's avonds naar bed gaat en uw handen zo achter u legt en daar gewoon ligt en Hem prijst tot u gaat slapen. 's Morgens wakker wordt, Hem nog steeds prijzend. Amen. O tjonge!

²⁵⁶ Ik heb geprobeerd Hem te prijzen. 's Morgens—we zijn rond vier uur opgestaan, broeder Wood en ik, vroeg in de morgen eropuit om op eekhoorns te gaan jagen. Ik heb Hem geprijsd onder elke boom geloof ik die ik tegengekomen ben. Ik kan geen boom zien zonder Hem te prijzen. Bedenk: Hij liet die boom groeien. Zie een kleine oude sprinkhaan opvliegen; Hij kent die sprinkhaan. “O,” zegt u, “onzin, broeder Bill.” O nee, dat is het niet. Hij weet waar elke eekhoorn is. Hij weet waar elke vlinder is.

²⁵⁷ Wel, op een gegeven moment had Hij wat geld nodig en Hij zei: “Petrus, er is een vis, een poosje geleden, die een muntstuk heeft ingeslikt, net genoeg, zoveel we nodig hebben. Ga de haak

erin werpen. Ik zal hem erheen sturen. Haal dat muntstuk uit zijn bek, want hij kan het zelf niet gebruiken. Ga hem onze tiende en onze schatting betalen.” Amen.

258 En een paar weken geleden zag ik een kleine vis die dood was en op het water lag. Jullie allen hebben het verhaal ervan gehoord. Er is broeder Wood en zijn broer en hun hier om er getuige van te zijn. Die kleine vis die een half uur dood lag op het water, met zijn ingewanden uit zijn bek getrokken. En de grote Heilige Geest daalde neer, nadat Hij de dag ervoor had gezegd: “U zult de opstanding van een klein dier gaan zien.” En de volgende ochtend, ongeveer, kort na zonsopgang, zagen we dat kleine visje, niet langer dan zo. Toen de Geest van de Here neerkwam en zei: “Klein visje, Jezus Christus maakt je heel.” En die dode vis, die al een half uur praktisch boven op het water had gedreven, kwam tot leven en zwom weg zo hard als hij kon. O, gezegend zij de Naam van de Here. Hoe wonderbaar is Hij!

259 Geen wonder dat Paulus kon zeggen “dat Hij naar de orde van Melchizedek was.” Hij wás Melchizedek. “Melchizedek had geen begin van dagen. Hij had geen einde van jaren. Hij had geen begin des levens of einde des levens. Hij had noch vader noch moeder.” Dus Hij kon niemand anders zijn geweest. Wie Hij ook was, Hij leeft vanavond nog. Dus is er maar één soort eeuwig leven, en dat behoort aan God.

260 Gisteravond, toen we een gesprek hadden—een broeder kon de drie-eenheid van God niet begrijpen, en hoe we erover spraken. Hoe dat Jezus daar stond, een Man, van ongeveer dertig jaar oud. En Hij zei. . .

Ze zeiden: “O, onze vaders aten manna in de woestijn.”

261 Hij zei: “En ze zijn allemaal dood.” Maar Hij zei: “Ik ben dat Brood des Levens dat van God uit de hemel is gekomen, dat een mens eet en niet sterft.”

262 “O,” zeiden ze, “onze vaders dronken uit de rots in de woestijn.”

263 Hij zei: “Ik ben die rots.” Een Man van dertig jaar oud. Zei: “Abraham verheugde zich om Mijn dag te zien.”

264 “Wel,” zei, “wilt U mij nu vertellen dat U zo oud bent als Abraham, en U bent nog geen vijftig jaar oud, en wilt zeggen dat U Abraham hebt gezien die al achthonderd jaar dood is? Wij weten nu dat U een duivel hebt. U bent krankzinnig.” Dat is wat. . . Dat is wat een *duivel* betekent: “krankzinnig.” Zei: “U hebt een duivel, en U bent waanzinnig.”

265 Hij zei: “Vóór Abraham was, BEN IK.”

266 Dat is Wie Hij was. Hij was niet slechts een man, noch was Hij een profeet. Hij was God—God Die op aarde woonde in een lichaam van vlees genaamd “Jezus,” de—de vleesgeworden Zoon van God. Dat is precies Wie Hij was.

267 Nu, we vinden Hem hier, dat, in het laatste deel nu, van het slot van het 2e hoofdstuk, waar ik op wilde komen, te beginnen bij het 16e vers—of het 15e vers.

*En verlostede degenen . . . door de vrees des doods—
des doods, die gedurende heel hun gehele leven
onderworpen waren aan slavernij.*

Dat is wat hij zei dat Jezus deed: dat Hij kwam om hen te bevrijden van slavernij, die in de vrees des doods waren geweest, heel hun leven lang.

268 Nu, het is niet nodig om de dood te vrezen. Nu, natuurlijk doen we dat; wij, niemand van ons wil, wat wij zo noemen, *sterven*. Maar weet u dat als iemand wedergeboren is, hij niet kan sterven? Hoe kan hij eeuwig leven hebben en dan sterven? Dat kan hij niet. Het enige dat dood is—het woord *dood* betekent “de afscheiding.” Nu zal hij zich afscheiden van de tegenwoordigheid van ons oog. Maar hij is altijd in de tegenwoordigheid van God, en zal dat altijd zijn. Dus de dood is niet iets moeilijks. De dood is iets heerlijks. De dood is wat ons in de tegenwoordigheid van God brengt.

269 Maar nu, natuurlijk, wij, mens zijnde, wandelen in deze donkere elementen hier—wij—wij begrijpen het niet zoals we het zouden moeten. En natuurlijk, wanneer de verstikkende folteringen van de dood komen, laat het de meest heiligen onder ons vrezen en terugtrekken. Het liet de Zoon van God zeggen: “Zou deze beker voorbij kunnen gaan?” Het is een verschrikkelijk iets. Begrijp het niet verkeerd. Want, wij . . . Het is een straf voor de zonde, de dood, en het moet verschrikkelijk zijn.

Maar als we net achter het gordijn ginds kunnen kijken, daar is waar het zich bevindt. Gezegend zij de Here! Net achter het gordijn, dat is waar de mens vanavond naar verlangt te kijken. Kleine Anna Mae Snelling en hen zongen hier vroeger een lied: “Here, laat mij voorbij het gordijn van de tijd kijken.” Ieder wil dat zien.

270 Nu; nu, hier zijn we, in het 16e vers. “Want waarlijk, nam Hij . . .”

*Want waarlijk nam Hij niet op Zich, op Hem, de aard
van engelen aan; maar hij nam op Zich het zaad van
Abraham aan.*

271 O, we willen dat nu weer aanhouden. Nu komen we verder om . . . te nemen . . . Want het eerste deel van dit 3e hoofdstuk, het laatste deel ervan, vloeit samen met “die dag voor de sabbat,” voor deze komende zondag.

272 Nu, let op.

*. . . Hij nam niet op Zich . . . de aard van engelen
aan; . . .*

Nu, wie is “Hij” waar hij het over heeft? Christus. Wie is Christus? God—de Logos van God.

²⁷³ Nu, laat me dit nog eens uitleggen zodat u er zeker van zult zijn. God is niet drie goden. De drie-eenheid van God is één. Vader, Zoon, Heilige Geest betekent niet dat er drie verschillende goden zijn. Als dat zo is, zouden we heidenen zijn. Dat is de reden dat de Joden het niet kunnen begrijpen. Nooit werd het in de Bijbel onderwezen. Nu, het wordt in de Katholieke kerk onderwezen, absoluut; dat is waar de drie-eenheidsdoop vandaan komt.

²⁷⁴ In Afrika dopen ze u drie keer met het gezicht naar voren: éénmaal voor God de Vader; eenmaal voor God de Zoon; eenmaal voor God de Heilige Geest. Nu, dat is een fout. Zulke leringen staan er niet in de Bijbel. Ziet u?

²⁷⁵ En nu, dat is—dat is wat zij onderwezen. Het kwam via Luther; uit Luther in Wesley; verder door de tijdperken heen naarmate het voortrolt. Maar het was nooit een Bijbelse leer. Het was altijd een dwaling geweest, sinds het begonnen was.

²⁷⁶ Nu, dus God was in het begin. Voor er enig licht was, voor er ooit een atoom was, voor er ooit een ster was, voor er enig zichtbaar iets was, vulde God alle ruimte. En daarin was niets dan zuiverheid: zuivere liefde, zuivere heiligheid, zuivere rechtvaardigheid. Het was Geest. Hij bedekte de hele ruimte, alles van de eeuwigheid, waar wij het niet zouden kunnen bedenken. Het gaat alles te boven wat wij ons kunnen voorstellen.

²⁷⁷ Zoals door dat glas wij een—honderd en nog wat miljoen jaar lichtruimte zouden kunnen zien. Denk eraan. Honderd miljoen jaar lichtruimte. En licht—licht verplaatst zich met ongeveer achtduizend mijl per seconde. En honderd en miljoen jaar lichtruimte. . . Bedenk eens hoeveel miljoen mijl dat zou zijn. Je zou het niet eens kunnen tellen. Je kunt gewoon een rij negens nemen en het rond Jeffersonville laten lopen, en nog zou u het niet in mijlen hebben omgezet, van mijlen. Denk eraan. En daarachter zijn er nog steeds sterren en planeten. En God, voor er één van hen was, was Hij er. Ziet u?

²⁷⁸ En nu, de Logos, Die van God uitging, wat de—de Logos was— al dit begon zich te vormen tot een—een lichaamsvorm. En deze lichaamsvorm heette, in de onderwijzing van de geleerde: Logos—de Logos Die van God uitging. Met andere woorden, een—een beter woord ervoor was wat wij een theofanie noemen. (Een theofanie is een menselijk lichaam dat verheerlijkt is.) Niet precies met vlees en bloed zoals het zijn zal in zijn verheerlijkt stadium, maar het is in een vorm van een menselijk lichaam dat niet eet, en het drinkt ook niet, maar het is—het is een lichaam, een lichaam dat op ons wacht zodra we deze verlaten. Nu, daarin, gaan we dat lichaam binnen. En dat is het soort lichaam dat God

was; want Hij zei: “Laat ons de mens maken naar ons eigen beeld, en naar onze gelijkenis.”

²⁷⁹ Nu, toen de mens in dat lichaam kwam, had hij heerschappij over al de vissen en gevogelte en—en dieren van het veld. “En toen was er geen mens om de grond te bewerken,” Genesis 2. Hij had het mannelijke en vrouwelijke al gemaakt, maar er was geen mens om de grond te bewerken.

Toen maakte God de mens uit het stof van de aarde. Hij gaf hem een hand als een—als van een chimpansee. Hij gaf hem een voet als een beer. Hij gaf hem, Hij maakte hem, in het beeld. En dit aardse lichaam is naar het beeld van dierlijk leven; en het is gemaakt van hetzelfde soort materiaal. Uw lichaam is gemaakt van precies hetzelfde materiaal als van een paard, of een hond, of zoiets van die aard. Het is gemaakt van calcium, potas, petroleum, kosmisch licht. U bent gewoon geen. . . Alle vlees op die manier is niet hetzelfde vlees; het is ander vlees, maar het is gemaakt van het stof van de aarde, waar het vandaan kwam.

Maar het verschil tussen een dier en een mens: God plaatste een ziel in een mens, en Hij plaatste die niet in het dier. Want de ziel die in de man was, is die theofanie.

O, ik—ik—ik zal nooit tot de . . . deze les komen, maar ik moet het hierover hebben.

²⁸⁰ Kijk. Herinnert u zich niet toen Petrus in de gevangenis zat, en de Engel des Heren kwam en de deuren opende?

²⁸¹ We gingen hier onlangs door de supermarkt en de deur ging voor ons open. Ik zei: “Weet u, de Bijbel had dat eerst.” Ziet u? Nu—de openzwaaiende deur, uit zichzelf.

²⁸² En toen Petrus naar buiten kwam, en langs deze wachtters liep, waren zij verblind voor hem. Hij passeerde de binnenste wacht, de buitenste wacht, de binnenplaats op, door de muur, de straat op. En geen van hen wist wie hij was. En schonken geen. . . Ze dachten dat hij een andere wachtter was of zoiets. Zij. . . Hij ging er gewoon aan voorbij, en de deur ging vanzelf open, toen hij naar buiten ging, en sloot zich achter hem. En toen hij daar aankwam—hij dacht dat hij een droom had. En hij ging naar het huis van Johannes Markus, waar ze een gebedssamenkomst hadden. En hij klopte. . . [Broeder Branham klopt op de preekstoel. Leeg gedeelte op de band—Red.] . . om onder u te zijn.

²⁸³ O, Hij is heerlijk. Hij is geweldig.

Nu: o, *Hij* werd niet gemaakt in *de* vorm *van* een engel; *maar Hij nam . . . het zaad van Abraham aan.* God werd *het zaad van Abraham.*

²⁸⁴ Nu, als we tijd hadden om terug te gaan en te laten zien hoe Hij het deed in het verbond! U hebt me er vaak over horen prediken, hoe hij die dieren nam en ze in stukken sneed, en de

tortelduif en duif erin gooide. Toen keek hij, en hij merkte wat rook op, zwarte verschrikking, de dood. Vervolgens een rokende oven, de hel. Maar daaraan voorbij ging er een klein wit licht. En dat klein beetje wit ging tussen elk stuk van dat gesneden offer, tonend wat Hij zou doen. En Hij legde een eed af, toen Hij dat deed, en Hij schreef een verbond, wat liet zien wat Hij zou doen.

²⁸⁵ En Hij, Jezus Christus, kwam naar de aarde; God, *Immanuël*, “God in het vlees.” En op Golgotha werd Hij verscheurd. En Zijn Geest kwam terug op de gemeente. En Zijn lichaam werd verhoogd en gezeten op de troon van God.

De troon van God! Degene Die op de troon is, is de Rechter. Dat weten we. Wel, waar is het oordeel? De Vader heeft het gegeven. . . Hij oordeelt niemand. Maar de Vader heeft alle oordeel aan de Zoon toevertrouwd. Dus Hij is. En Zijn Leven is de Hogepriester, zit daar met Zijn eigen lichaam, als een offer, om te pleiten op onze belijdenissen. Amen. Broeder, dat doet iets in u.

²⁸⁶ Merk op: “Hij nam het Zaad van Abraham aan.” Hij werd een Mens. God, vlees geworden onder ons, om ons te verlossen. Met andere woorden: God werd zonde zodat wij zondaars deelhebbers aan Hem zouden mogen worden. En wanneer wij deel hebben aan Hem, hebben wij deel aan Zijn. . . Wij waren tijd-ruimte mensen, zeventig jaar. En God kwam neer en werd één van ons, zeventig jaar, voor Zijn toebedeelde tijd, zodat wij deel mogen hebben aan Zijn eeuwig leven. En wanneer we wedergeboren zijn, zijn we zonen en dochters van God en hebben eeuwig leven en zullen nooit vergaan.

O, wat een—wat een—wat een gezegende Redder! O, er is geen manier om het te beschrijven. Er is geen manier om het uit te leggen. Het gaat gewoon boven uitleg uit. Niemand kan uitleggen hoe groot het is. “Hoe groot zijt Gij! Hoe groot zijt Gij!” is waar.

Daarom moest Hij in alle dingen gelijk te worden gemaakt aan Zijn broeders, . . . (Denk daaraan.) . . . zodat Hij een barmhartig en getrouw Hogepriester zou zijn in de dingen die God betreffen, . . . (Luister hiernaar.) . . . tot verzoening . . . de zonde van het volk.

Om te verzoenen—nu, God, gerechtigheid kennende, moest ongerechtigheid worden, om te voelen wat het was om een zondaar te zijn, om terug te gaan om te verzoenen, door “verzoening,” en genade te hebben voor de mensen.

²⁸⁷ Volgende vers, luister er hier naar.

Want daar Hij Zelf geleden had. . .

²⁸⁸ God kon niet lijden in de Geest. Hij moest vlees worden, om de pijn van ziekte te voelen, om de verleiding van lust te voelen, om de verleiding van gebrek te voelen, om de verleiding van honger te voelen, om de kracht van de dood te voelen. Zodat Hij

het op Zichzelf zou mogen nemen om in de tegenwoordigheid van de grote Geest Jehova te staan, de Geest, niet de Man; de Geest, om voorspraak te doen voor dit leven. En Jezus nam dat om voorspraak voor ons te doen, want Hij weet hoe het voelt. Wanneer u ziek wordt, weet Hij hoe u zich voelt. Wanneer u verzocht wordt, weet Hij hoe u zich voelt.

²⁸⁹ Nu, is het u ooit opgevallen wanneer wij op een president stemmen: elke boer zal stemmen op een president die boer is geweest, want hij kent de moeilijke kant van het leven van de boer. Ziet u? Hij wil een man die het begrijpt.

²⁹⁰ En voordat God het ooit kon begrijpen (Hij als die grote Heiligheid, hoe Hij het ooit zou kunnen begrijpen nadat Hij de mens veroordeeld had? Door Zijn heiligheid, Hij de mens veroordeelde.), en de enige manier waarop Hij ooit zal weten hoe Hij de mens moet rechtvaardigen, is door mens te worden.

²⁹¹ En God overschaduwde de maagd en zij bracht een lichaam voort—geen Joods bloed, geen heidens bloed, maar Zijn eigen bloed. Gods geschapen bloed, helemaal geen seks bij te pas, geen seksueel verlangen. En deze bloedcel, geschapen in de schoot van deze vrouw, bracht de Zoon voort. En toen Hij gedoopt werd, door Johannes de Doper—Johannes zei: “Ik getuig en zag de Geest van God (als een duif) neerdalen en op Hem blijven.”

²⁹² Geen wonder dat Jezus kon zeggen “dat alle machten in de hemel en aarde in Mijn hand zijn gegeven.” God en de mens werden één. Hemelen en aarde omarmden elkaar, en Hij was Degene Die verzoening kan geven voor onze zonden. Dat is de reden dat in Zijn Naam genezing plaatsvindt. Hij kent uw pijn.

²⁹³ Hebt u ooit dit kleine oude lied gehoord?

Jezus kent de pijn die u voelt, Hij kan redden
en Hij kan genezen;
Breng uw last naar de Here en laat het daar.

Dat is juist. Hij weet het.

Wanneer ons lichaam gekweld wordt door pijn,
en onze gezondheid niet herstelt,
Onthoud gewoon dat God in de hemel gebed
verhoord,
Jezus kent de pijn die u voelt, Hij kan redden
en Hij kan genezen;
Breng gewoon uw last naar de Here en laat het
daar.

²⁹⁴ Dat is alles wat Hij vraagt: “Laat het gewoon daar.” Waarom? Hij is onze Hogepriester Die hier staat, Die weet hoe u zich voelt. En Hij weet hoe u terug te verzoenen in de genade en hoe u terug te brengen tot uw gezondheid. Hij weet er alles van; Hij leed. Als u geen plaats hebt om uw hoofd neer te leggen: Hij had hetzelfde.

Wanneer u één stel kleren hebt: Hij had hetzelfde. Wanneer u uitgelachen wordt, vervolgd: Hij had hetzelfde.

295 Luister nu naar het laatste vers. Goed.

. . . is Hij in staat hen te hulp te komen die verzocht worden.

Of met andere woorden: Hij is in staat om hen te *steunen*, om hen te *helpen*, om hen . . . met hen *mee te voelen*. Want God Zelf werd mens, om het te voelen.

296 Weet u nog, de vorige avond, hebben we daar niet over onderwezen? Hoe dat God moest . . . De dood een angel in zich had, een schrik in zich. “Al de dagen van hun leven waren zij in slavernij vanwege deze *dood*.” En toen kwam Jezus zodat Hij die angel uit de dood zou mogen nemen.

En toen Hij de berg opging—weet u nog hoe we het illustreerden? Die kleine rode stippen op Zijn jas—na een poosje werden ze allemaal één grote stip, en het bloed dat om Hem heen spatte. Zijn kleine, broze lichaam—Hij kon niet verder gaan, en Hij viel. Simon Cyrene, de kleurling, hielp Hem het kruis de heuvel op te dragen.

En toen ze Hem aan het kruis nagelden, en Hij schreeuwde om water. Ieder mens die bloedt, heeft water nodig.

297 Herinnert u zich toen ik de vorige avond predikte over “Het hert, de hinde naar de waterbeek dorst, zo smacht mijn ziel naar U, o God”? Als het hert gewond is en leeft, bloed verliest, moet hij bij het water komen, of hij zal sterven.

298 Ik werd neergeschoten in het veld, toen ik veertien jaar oud was. En ik lag daar. Mijn benen klaptten over me heen, als gehakt, van een kaliber 12 hagelgeweer. En ik schreeuwde om water: “O, geef me te drinken!” Ik, verdoofd; mijn lippen waren verdoofd.

299 Mijn vriend rende heen naar een oude vijver—had allerlei kleine wriemelbeestjes—moeras. Het maakte mij niet uit wat het was. En hij schepte hem vol met water, en ik hield mijn mond open en hij kneep zijn pet zo uit, in mijn mond. Ja, ik moest water hebben.

300 Hij bloedde. Hij zei: “Geef Mij te drinken.” En ze gaven Hem azijn op een spons, en Hij verwierp het, en weigerde het. Hij was Gods Lam dat in onze plaats stierf, om verzoening te brengen aan het menselijk wezen. Wat was het? De God des hemels.

301 Billy Sunday zei eens “dat elke struik engelen erin had zitten, die zeiden: “Trek gewoon Uw hand los en wijs met Uw vinger, en wij zullen de situatie veranderen.””

302 Dat brutale stelletje religieuze fanatiekelingen, die een of andere grote opgeleide geleerden van DD, PhD genoemd werden, liep naar Hem toe en zei: “Nu, als U de Zoon van God bent—U

hebt anderen gered, Uzelf kunt U niet redden, kom van het kruis af en wij zullen u geloven.”

³⁰³ Zij wisten niet dat ze Hem een compliment gaven. Hij had Zichzelf kunnen redden. Maar als Hij Zichzelf redde, kon Hij anderen niet redden. Dus Hij gaf Zichzelf. Gezegend zij Zijn Naam. Hij gaf Zichzelf, zodat ik gered kon worden en u gered kon worden. O, wat een weergaloze liefde!

³⁰⁴ Hij hoefde niet ziek te zijn. Dat kostbare maagdelijk geboren lichaam hoefde niet ziek te zijn. Maar Hij werd ziek, zodat Hij zou mogen weten hoe Hij voor mij moest bemiddelen, toen ik ziek was.

³⁰⁵ Hij hoefde niet vermoeid te raken, maar Hij werd wel vermoeid. Ik las er eens een kleine geschiedenis over—ik weet niet of het authentiek was of niet. “Toen Hij die jongen uit Naïn daar opwekte, uit de dood, ging Hij op een rots zitten en kreunde van de hoofdpijn,” omdat Hij onze ziekte moest dragen.

³⁰⁶ Hij moest onze zonde dragen, en daar stierf Hij; en op Golgotha, toen die oude bij en de dood eens zijn angel vast ankerde. Iedereen weet dat wanneer een bij zijn angel vast ankert, hij niet meer kan steken. Wanneer de bij wegvliegt, of enig insect dat steekt, wanneer hij zijn angel vast ankert, trekt hij de angel eruit. Hij is nog steeds een bij, maar hij heeft geen angel. Het enige wat hij kan doen is zoemen en een hoop lawaai maken.

³⁰⁷ Dat is het enige wat de dood met de gelovige kan doen, is een hoop lawaai maken. Maar halleluja, gezegend zij de Naam van de Here, Hij ankerde die angel van de dood vast in Zijn eigen vlees. Immanuël deed het. Stond weer op op de derde dag, schudde de angel eruit, en is vanavond onsterfelijk. En Zijn Geest is in dit gebouw, en Hij bewijst dat Hij leeft onder ons. Dat is onze Messias. Dat is onze gezegende Redder.

57-0828 Hebreeën, Hoofdstuk Twee #3
Branham Tabernacle
Jeffersonville Indiana Verenigde Staten

DUTCH

©2025 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org